

11/11/2024

Nr. 9746/2024

11-11-2024

Către: **DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA**
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 14 noiembrie 2024

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Proiectul de Lege pentru modificarea alin. (1) al art 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 (Bp. 463/2024, L. 552/2024):*

2. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ (Plx. 425/2024):*

3. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități (Bp. 466/2024, Plx. 588/2024)*

4. *Propunerea legislativă pentru modificarea art 66 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023 (Bp. 184/2024, Plx. 337/2024):*

5. *Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 445/2024):*

6. *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice republicată și pentru modificarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal (Bp. 528/2021, Plx. 88/2022)*

Cu deosebită considerație.

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul administrativ*, inițiată de domnul deputat senator UDMR Császár Károly Zsolt împreună cu un grup de parlamentari UDMR, PSD, PNL (Plx.425/2024).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul instituirii unor dispoziții potrivit cărora primarul unității administrativ- teritoriale, respectiv președintele consiliului județean poate împuternici o persoană cu studii juridice de lungă durată sau un avocat, în condițiile legii, pentru reprezentarea în justiție a intereselor autorităților administrației publice locale.

De asemenea, se propune, potrivit *Expunerii de motive*, verificarea de către prefect a opiniei secretarului general care nu contrasemnează un act emis de autoritățile administrației publice locale, contribuind, astfel, pe de o parte, la întărirea răspunderii funcționarului public de cel mai înalt rang în administrația publică locală, iar, pe de altă parte, la întărirea încrederii consiliului local, dar și a primarului, respectiv a președintelui consiliului județean, în opinia juridică a secretarului general.

II. Observații

1. Referitor la conținutul *Expunerii de motive*, precizăm că acesta nu a fost elaborat cu respectarea cerințelor prevăzute de *Legea nr. 24/2000*¹, și anume, potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1), instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, impactul socioeconomic, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică².

Or, raportat la conținutul propriu zis al *Expunerii de motive*, din perspectiva celor expuse mai sus, precizăm că datele oferite în cuprinsul instrumentului de prezentare sunt insuficiente, în raport de exigențele prevăzute de normele legale în vigoare.

2. Semnalăm posibile vicii de neconstituționalitate constând în lipsa de accesibilitate, claritate și previzibilitate [art. I alin. (5) din *Constituție*], sens în care arătăm că, în ceea ce privește *principiul calității legii*, Curtea Constituțională a statuat constant, în jurisprudența sa, că „*legea trebuie să întrunească cele trei cerințe de calitate care rezultă din art. I alin. (5) din Constituție, claritate, precizie și previzibilitate. Normele juridice trebuie să aibă o redactare clară și predictibilă, astfel încât cetățeanul să își poată adapta conduita în funcție de aceasta*”³.

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, „*pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrariului*” (a se vedea *Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza Rotaru împotriva României, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza Sissanis împotriva României, paragraful 66)*⁴.

¹ privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare

² În raport de conținutul *Expunerii de motive* invocăm și Decizia Curții Constituționale nr. 682/2012.

³ (Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012)

⁴ Decizia nr. 721/2020 referitoare la admiterea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind unele măsuri în domeniul fondurilor nerambursabile europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1212 din 11 decembrie 2020.

3. Referitor la redenumirea art. 109 (reprezentarea în justiție a unităților administrativ-teritoriale și a autorităților publice locale), subliniem că, potrivit prevederilor art. 5 lit. k) - n) și pp) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ*, autoritatea publică reprezintă organul de stat sau al unității administrativ-teritoriale care acționează în regim de putere publică pentru satisfacerea unui interes public, autoritatea administrației publice este autoritatea publică care acționează pentru organizarea executării sau executarea în concret a legii sau pentru prestarea serviciilor publice, aceasta fiind reprezentată de autoritățile deliberative la nivelul unităților administrativ-teritoriale (consiliile locale ale comunelor, ale orașelor și ale municipiilor, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor și consiliile județene) și autoritățile executive la nivelul unităților administrativ-teritoriale (primarii comunelor, ai orașelor, ai municipiilor, ai subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, primarul general al municipiului București și președintele consiliului județean).

Pe cale de consecință, opinăm că nu se poate face o delimitare între cele două expresii definite de art. 5 din *Codul administrativ*, în ceea ce privește reprezentarea în justiție, raportat la faptul că unitățile administrativ-teritoriale sunt comunele, orașele, municipiile și județele, iar autoritățile administrației publice sunt cele care reprezintă interesele acestora.

În raport de prevederile art. 120-122 din *Constituție*, precum și art. 3 din *Codul Administrativ*, potrivit cărora autoritățile administrației publice locale sunt consiliile locale, primarii și consiliile județene, denumirea marginală a art. 109, astfel cum va fi modificat prin art. I pct.1 al inițiativei legislative, ar fi trebuit să facă referire la „*autorități ale administrației publice locale*”.

4. În ceea ce privește introducerea alin. (3²) în cuprinsul art. 109 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, subliniem că prevederile art. I din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2012*⁵ reglementează modalitatea de achiziție publică a serviciilor juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare de către autoritățile și instituțiile publice, respectiv: „(1) *Autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și regiile autonome care au în*

⁵ privind unele măsuri de reducere a cheltuielilor publice și întărirea disciplinei financiare și de modificare și completare a unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare

structura organizatorică personal propriu de specialitate juridică nu pot achiziționa servicii juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare. (2) În situații temeinic justificate, în care activitățile juridice de consultanță, de asistență și/sau de reprezentare, necesare autorităților și instituțiilor publice prevăzute la alin. (1), nu se pot asigura de către personalul de specialitate juridică angajat în aceste entități, pot fi achiziționate servicii de această natură, în condițiile legii, numai cu aprobarea:

a) ordonatorilor principali de credite pentru autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice centrale;

b) consiliilor locale, consiliilor județene sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, pentru autoritățile și instituțiile publice ale administrației publice locale”.

În aceste condiții, apreciem că reprezentarea intereselor în justiție ale autorităților administrației publice locale de către un avocat se poate realiza doar cu respectarea prevederilor menționate mai sus.

Totodată, menționăm că soluția legislativă de la art. 1 pct. 1 alin. (3²) pentru completarea art. 109 încalcă atât prevederile statutare ale profesiei de consilier juridic - art. 1 din *Legea 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic*⁶, cât și regulile reprezentării convenționale a persoanelor juridice prevăzute la art. 84 alin. (1) din *Codul de procedură Civilă*⁷, deoarece permit unei „persoane...din cadrul aparatului de specialitate al primarului”, care, deși se află în raporturi de muncă/serviciu cu autoritatea administrației publice locale în discuție, nu are, potrivit fișei postului, prevăzute asemenea atribuții.

Formulăm aceeași observație și pentru alin. (3³). În plus, în *Expunerea de motive* nu este descrisă împrejurarea obiectivă de aplicare a unor alte reguli de reprezentare pentru litigiile care au ca obiect completarea, modificarea sau anularea unui act administrativ. Adicional, potrivit art. 243 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ*, printre atribuțiile secretarului general al unității administrativ-teritoriale nu se regăsește și aceea de a fi mandatat în scopul reprezentării în justiție a intereselor autorității administrației publice locale.

⁶ potrivit căroră Consilierul juridic asigură apărarea drepturilor și intereselor legitime ale statului, ale autorităților publice centrale și locale, ale instituțiilor publice și de interes public, ale celorlalte persoane juridice de drept public, precum și ale persoanelor juridice de drept privat, în slujba cărora se află și în conformitate cu Constituția și legile țării..

⁷ Persoanele juridice pot fi reprezentate convențional în fața instanțelor de judecată numai prin consilier juridic sau avocat, în condițiile legii.

5. Cât privește propunerea de la art. I pct. 2 din inițiativa legislativă, precizăm că prin aceasta se urmărește ca hotărârea consiliului local/județean, necontrasemnată de secretarul general al unității administrativ-teritoriale, să fie analizată la nivelul instituției prefectului, urmând ca acesta să formuleze un punct de vedere pe care să-l transmită secretarului general în termen de 10 zile, ce va fi prezentat, împreună cu opinia motivată a acestuia din urmă, în următoarea ședință a consiliului local/județean.

Precizăm că acest demers reprezintă o verificare a legalității actului administrativ, iar atribuția prefectului cu privire la verificarea legalității actelor administrative este cea consacrată de *Constituția României, republicată*, respectiv de prevederile art. 123 alin. (5), potrivit cărora prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, un act al consiliului județean, al celui local sau al primarului, în cazul în care consideră actul ilegal.

Totodată, subliniem că, în conformitate cu alin. (1) al art. 255 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019*, prefectul verifică legalitatea actelor administrative ale consiliului județean, ale consiliului local și ale primarului, iar, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, prefectul poate ataca actele autorităților prevăzute la alin. (1) pe care le consideră ilegale, în fața instanței competente, în condițiile legii contenciosului administrativ.

În acest context, menționăm că prefectul verifică legalitatea actelor administrative emise/adoptate de autoritățile administrației publice locale, fapt ce denotă că nu se poate pronunța anterior emiterii/adoptării acestor acte.

Prin urmare, apreciem că textul propus de inițiatori pentru Art. I pct. 2 din inițiativa legislativă ar fi trebuit eliminat.

6. Sub aspectul conformității cu exigențele constituționale și legale prevăzute de art. 74 alin. (4) din *Constituția României, republicată*, și de *Legea nr. 24/2000*, referitoare la prezentarea propunerilor legislative numai în forma cerută pentru proiectele de lege, semnalăm următoarele:

- era necesară denumirea Art. I ca „*Articol unic*”, potrivit prevederilor art. 47 alin. (3), teza finală, din *Legea 24/2000*⁸;

- se impunea eliminarea din prevederile inițiativei legislative a dispozițiilor care nu suferă nicio modificare sau completare ori care nu schimbă cu nimic înțelesul sau substanța normei, nefiind considerate modificări sau completări, potrivit art. 3 și art. 16 din *Legea 24/2000*. Astfel de prevederi se regăsesc în cuprinsul art. 109 alin. (1), (2), (3), (3¹) și (4);

- în raport de prevederile de la art. 58 alin. (1) din *Legea 24/2000*, care menționează categoriile de evenimente legislative ce pot interveni după

⁸ Dacă actul normativ cuprinde un singur articol, acesta se va defini prin expresia „Articol unic”.

intrarea în vigoare a unui act normativ, teza introductivă a pct. 1 al art. 1 ar fi trebuit să facă referire la completarea acestuia precum și la schimbarea denumirii marginale a articolului;

- la pct. 1 - art. 109 alin. (3³) și pct. 2 - pentru modificarea art. 140 alin.(2) și (3) trebuiau respectate prevederile art. 38 alin. (1) din *Legea nr.24/2000* potrivit cărora verbele se utilizează la timpul prezent, forma afirmativă, pentru a se accentua caracterul imperativ al dispoziției respective;

- trebuia analizată necesitatea includerii în text și a unor norme tranzitorii, care, astfel cum prevede art. 54 alin. (2) din *Legea nr. 24/2000* „să asigure, pe o perioadă determinată, corelarea celor două reglementări, astfel încât punerea în aplicare a noului act normativ să decurgă firesc (...)”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerente menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Ion-Mărcel GIOLACU

PREM-MINISTRU

Domnului deputat Vasile-Daniel SUCIU
Președintele Camerei Deputaților